

Урочистості з нагоди Дня Української Державності

Україна вперше відзначає День Української Державності 28 липня. Відзначає в час неймовірно жорстокої війни — на шостому її місяці, після восьми років бойових дій на Донбасі, у протистоянні з московською ордою, що триває упродовж кількох століть. День Української Державності покликаний утверджувати зв'язок українців, які живуть нині, з нашими пращурами, які впродовж багатьох поколінь будували державність українського народу. Це свято має виховати в кожного громадянина України розуміння того, що державотворчому досвіду українців, нашій культурі, нашій самобутності, українському характеру не одна тисяча років.

<https://www.ukrslovo.net/nota-bene/112020.html>

Україна вперше відзначає День Української Державності 28 липня. Відзначає в час неймовірно жорстокої війни — на шостому її місяці, після восьми років бойових дій на Донбасі, у протистоянні з московською ордою, що триває упродовж кількох століть.

День Української Державності покликаний утверджувати зв'язок українців, які живуть нині, з нашими пращурами, які впродовж багатьох поколінь будували державність українського народу. Це свято має виховати в кожного громадянина України розуміння того, що державотворчому досвіду українців, нашій культурі, нашій самобутності, українському характеру не одна тисяча років.

З огляду на наявну джерельну базу, український народ почав утверджуватися у своїй державності понад 2000 років тому.

Нашадками антів були русичі, які заснували Русь — середньовічну феодальну монархічну державу зі столицею у Києві. День Української Державності не випадково відзначається саме 28 липня — у день Хрещення Русі. Адже саме ця подія, що ознаменувалася створенням Київської митрополії та призначенням до Києва першого митрополита Михаїла, означала перетворення Русі на повноправну в християнському світі державу. Це був цивілізаційний вибір, який вплинув і продовжує впливати не лише на українські землі, а й на багато сусідніх країн.

Люблінська унія 1569 року засвідчувала, що «Київ був і є головним містом Руської землі». За визначенням Володимира Винниченка, державність — це устрій усього матеріального і духовного буття цілого народу, комплекс тих інститутів економіки, політики, культури, що діють на території, населеній національним колективом, і зв'язують його в компактну цілість, забезпечують розвиток у сучасному та майбутньому. Історія вчить, що лише власна держава є найкращим способом збереження життя і розвитку як цілого народу, так і кожної особистості.

Масив документів того часу переконливо доводить, що Україна була незалежною самодостатньою державою, з власною Конституцією, ще на початку XVIII століття, а не від 1922 року, як декому ввижається...

Українська революція 1917–1921 років вплинула на геополітичні процеси в Європі. Українська держава в межах етнічної території хоч і ненадовго, проте стала реальністю. Її ідея соборної України стала провідною у визвольних змаганнях XX століття. Спроби відновити українську державність чи вибороти її військовим шляхом

тривали впродовж 1930–1950 років, проте змогли реалізуватися тільки 24 серпня 1991 року.

Незважаючи на те, що українську радянську соціалістичну республіку складно трактувати як форму української державності, від неї вона успадкувала статус засновника Організації об'єднаних націй та адміністративно-територіальний устрій, що закріплені у Конституції 1996 року.

Важливо зазначити, що сучасна Україна є правонаступником не тільки УРСР, а й Української Народної Республіки. 14–15 березня 1992 року надзвичайна сесія Української національної ради 10-го скликання, законодавчий орган УНР в екзилі, ухвалила рішення про передачу повноважень й атрибутів державної влади УНР легітимним державним органам влади України. Ця подія вкотре засвідчила, що традиція української державності не має розривів і нині успадкувала всі засадничі ознаки, накопичені впродовж тисячі років.

Невипадково нині в багатьох подвигах наших воїнів, у мудрості наших людей у боях, навіть просто в розмовах звичайних українців про те, що відбувається, ми можемо побачити, ми можемо почути і зрозуміти приклади таких же характерів, як сотні років тому. Можемо побачити приклади такої ж хоробрості, такого ж ставлення до життя, і найголовніше — ставлення до України й до ворога.

Лише ті, хто абсолютно не знає правди історії й абсолютно не відчуває її сенсу, могли ухвалити рішення атакувати Україну. На жаль, Київ, як центр тисячолітньої митрополичої кафедри, досі залишається об'єктом особливого інтересу Москви, яка поклала Володимирове хрещення наших пращурів у основи своєї неофашистської ідеології «руського міра». Росія ненавидить українців як націю, бо не може змиритися з українською державністю, нашою незалежністю і нескореністю.

Але після всього, що пройшов наш народ, після всього, чого ми навчилися за століття, українці ніколи не віддадуть своєї незалежності. І вже не зламаються зсередини, як це було не раз. Адже сьогодні ми нарешті маємо національну єдність — обов'язкову умову збереження державності.

Берегти єдність нині, працювати разом на перемогу — це найважливіше національне завдання, яке всі ми обов'язково виконаємо. А отже, зможемо зробити те, що не вдавалося зробити раніше попереднім поколінням. Це стосується й нашого захисту в цій війні за незалежність, і нашого руху в об'єднану Європу, до повноправного членства у ЄС, і нашої здатності стати однією з найбільш сучасних держав світу.

З нагоди Дня Української Державності у Верховній Раді відбулось урочисте засідання, участь у якому взяли Президент України, члени Кабінету Міністрів у повному складі, військові, у тому числі й Головнокомандувач Збройних Сил України Валерій Залужний, дипломати країн-партнерів.

Засідання розпочалося з виступу Володимира Зеленського, який подякував партнерам та привітав усіх зі святом. Глава держави заявив також, що разом з ЄС в рамках президентського університету буде створено «Коледж Європи». Потому відбулось нагородження наших військових «Хрестом бойових заслуг». «Народні депутати від усіх українців подякували нашим ЗСУ, які боронять, захищають і звільняють Україну! Серед нагороджених — жінки-військовослужбовці, військові медики, які нарівні з побратимами вибивають з нашої землі окупаційну нечисть», — написала Ірина Геращенко («Європейська солідарність») у Фейсбуці, додавши: «Від усіх киян подякували генералам Олександрю Сирському і Андрію Ковальчуку за звільнення Києва і Київщини та героїчний спротив на Півдні. Честь — знати Вас! Ну, а Залужний — це національний герой, без сумніву! З такою армією — немає сумніву в нашій Перемозі. Все буде Україна!».

Також з парламентської трибуни виступив Президент Литовської Республіки Гітанас Науседа. Свій виступ він розпочав українською: «Ваша боротьба, це і наша боротьба, литовців!». А ще глава дружньої до нас держави, натякаючи на деяких наших сусідів, наголосив: «Історія вчить нас, що ті, хто намагається сидіти на двох стільцях, рано

чи пізно опиняється на підлозі. Литва давно обрала собі друзів і ніколи їх не зрадить!». Гітанас Науседа вручив Володимиру Зеленському вищу нагороду Литви — Орден Вітовта Великого. Президент Литви заявив, що ця нагорода належить Зеленському та всьому українському народу. Далі онлайн виступила Голова Європейського парламенту Роберта Меццола.